

Yersincapları, kemiriciler (*Rodentia*) takımının üyeleri. Kemiriciler, memeli hayvanlar arasında tür sayısı bakımından en fazla üyeye sahip olan grup. Bunun nedeni, çok farklı ortamlara ve değişen koşullara uyum sağlamaları. Çöller, sucul alanlar, ağaçlar, toprakaltı, kayalıklar, yüksek dağlar, kent merkezleri gibi çok farklı ortamlarda yaşabiliyorlar. Yersincapları da yuvalarını toprak altına yapar, ancak toprak üstünde beslenirler. Ağaçlarda yaşayan sincaplara çok benzerler. Yalnızca yaşama biçimleriyle onlardan farklılık gösterirler.

Yersincapları

Bir yersincabının dış görünüşüne bakıldığında ilk göze çarpan, güzel gözleri ve parlak sarımsı tüyleri olur. Kısa ve düz olan bu tüylerin üzerinde, bazı türlerde sarımsı küçük benekler, bazı türlerde de beyaz çizgiler bulunur. Boyunlarının altıysa beyazımsı sarı renkte olur. Ülkemizde yaşayan yersincaplarının kuyrukları, ağaçta yaşayanlara oranla daha kısa. Ancak, uzun kuyruklu olan yersincapları da var. Toprağı kazarak yuva yaptıklarından dolayı, ayak tırnakları iyi gelişmiştir. Korktuklarında tiz bir ses çıkarırlar.

Yuva dışındaki zamanlarının büyük bölümünü beslenerek ve güneşlenerek geçirirler. Bitkiler, ana besin kaynaklarını oluşturur. Bunların yanında tohumlarla, bitki kökleriyle, çeşitli omurgasız hayvanlarla, kuş yumurtalarıyla da beslenirler. Besinlerini depolamazlar. Yuva dışında fazla kalırlarsa yırtıcılar tarafından avlanabilirler. Bundan dolayı, besinlerini yanaklarının içinde bulunan özel keselere doldurup yuvalarına taşırlar ve orada yerler. Yiyecekleri yuvada yavrularıyla paylaşırlar.

Ancak, kış uykusu hazırlığı için yuvalarına yiyecek depolamazlar. Beslenirken ve dışarıda dolaşırken sık sık durup arka ayakları üzerine dikilirler. Böylece çevreyi kontrol ederek tehlikelere karşı önceden önlem alabilirler. Yersincapları, etkinliklerini gündüz yaptıklarından dolayı açık arazilerde rahatlıkla gözlenebilirler.

Nerelerde Yaşarlar?

Yaşam alanı olarak açık yerleri tercih ederler. Bozkırlar, stepler, terk edilmiş tarım arazileri, orman açıklıkları, kayalık yerler, çıplak dağlık alanlar başlıca yaşam alanlarını oluşturur. Sulak alanlardan, sürekli akan akarsu yataklarından uzak dururlar. Sık orman alanlarına girmezler. Sulak yerleri seçmemelerinin nedeni, yuvalarını olası su baskınlarından önlemektir. Gruplar halinde yaşarlar. Toprak altında açtıkları yuvaları 2 metre derinliğe kadar uzanabilir ve iki çıkışı olan galerilerden oluşabilir. İki tip yuva yaparlar. Biri uzun süre kaldıkları, geceleri ve uzun kış dönemini geçirdikleri, yavrularına baktıkları ana

